

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119371230
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119371230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejovej, v právnej veci žalobcu: Bariak, s.r.o., so sídlom Zvolenská 242/93, 992 01 Modrý Kameň, IČO: 44 544 065, zastúpený: JUDr. Peter Ďurica, advokát, so sídlom SNP 711/25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 47 985 917, proti žalovanému: Bc. Soňa Zacharová, s miestom podnikania Dlhá ul. 324/14, 945 04 Komárno - Nová Stráž, IČO: 40 851 885, zastúpený: Mgr. Peter Mešenec, advokát, so sídlom Prievozská 1314/39, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 287 222, o zaplatenie 4 560 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/15/2020 - 307 zo dňa 13. 10. 2020 v časti uloženej povinnosti na plnenie a o náhrade trov prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/15/2020 - 307 zo dňa 13. 10. 2020 v napadutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 220 eur od 01. 11. 2019 do zaplatenia a vo zvyšnej vyhovujúcej časti a v časti trov prvoinštančného konania rozsudok p o t v r d z u j e.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie sumy 4 560 eur s príslušenstvom tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 000 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 780 eur od 02. 02. 2019 do 31. 10. 2019, zo sumy 220 eur od 01. 01. 2019 do zaplatenia, zo sumy 720 eur od 30. 03. 2019 do zaplatenia, zo sumy 720 eur od 14. 04. 2019 do zaplatenia, zo sumy 780 eur od 14. 04. 2019 do zaplatenia, zo sumy 780 eur od 14. 04. 2019 do zaplatenia, zo sumy 780 eur od 20. 04. 2019 do zaplatenia, a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40eur, všetko do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd konanie v časti návrhu žalobcu o zaplatenie 560 eur zastavil. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanému priznal náhradu trov konania za účasť na pojednávaní dňa 02. 06. 2020.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 300, § 301, § 302, § 610, § 756, § 369c Obchodného zákonníka, čl. 1, čl. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 19 vyhl. č. 11/1975 Zb., § 40 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, 3, § 580 Občianskeho zákonníka, § 255, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový a právny záver podľa ktorého na základe objednávky žalovaného vo forme emailu žalobca vykonal medzinárodnú nákladnú prepravu tovaru CMR. Po vykonaní prepravy následne vyúčtoval prepravné daňovými dokladmi v sume 780 eur so splatnosťou 01. 02. 2019, v sume 720 eur so

splatnosťou 29. 03. 2019, v sume 720 eur so splatnosťou 13. 04. 2019, v sume 780 eur so splatnosťou 13. 04. 2019, v sume 780 eur so splatnosťou 13. 04. 2019, v sume 780 eur so splatnosťou 19. 04. 2019. Zo strany žalovaného nedošlo k zaplateniu prepravného riadne a v čas. Žalovaný voči splatnej pohľadávke žalobcu si jednostranne započítal svoju pohľadávku titulom vyčíslenia dohodnutej zmluvnej pokuty za každé porušenie povinností po 200 eur v celkovej sume 4 000 eur, a to daňovým dokladom fa. č. 19082. Jednalo sa o porušenie povinností žalobcu dodať tovar v čas podľa objednávky. Celkovo sa jedná o 20 prípadov porušenia. Žalobca jednotlivé prepravy vykonával na základe email objednávky žalovaného, ktorého email následne už nepotvrdil, ale fakticky prepravu vykonal. Žalovaný v priebehu konania zaplatil dňa 31. 10. 2019 žalobcovi 560 eur.

Žalobca predloženými listinnými dôkazmi splnil svoju povinnosť na preukázanie dôvodnosti návrhu. Zo strany žalovaného ani nedošlo k účinnému popretiu dôvodnosti nároku žalobcu. Následne súd skúmal podmienky ako i dôvodnosť započítacieho prejavu žalovaného, a to jednostranným právnym úkonom. Zánik záväzku započítaním nastane iba v prípade, ak sú pohľadávky vzájomné, ktorých plnenie je rovnakého druhu, pokiaľ sa vzájomne kryjú a ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Vzhľadom aj na námietku žalobcu spočívajúce v tom, že pohľadávka žalovaného nie je spôsobilá na započítanie z dôvodu, že jej právnym základom je dohodnutá zmluvná pokuta, ktorá však nebola dohodnutá písomne, súd skúmal zákonné podmienky dohody o zmluvnej pokute. Zo strany žalovaného v konaní nebol predložený dôkaz o tom, že by bola zmluvná pokuta dohodnutá písomne. Žalobca poprel túto skutočnosť. Žalovaný na ústnom pojednávaní na výslovný dotaz súdu uviedla, že pravdepodobne nedošlo k písomnej dohode o zmluvnej pokute, nakoľko objednávku, ktorá obsahovala dohodu o zmluvnej pokute doručila žalobcovi emailom a žalobca prijatie objednávky (vrátane zmluvnej pokuty) nepotvrdil doručeným emailom späť žalovanej. Na platnosť dohody o zmluvnej pokute je potrebné ju vykonať v písomnej forme, inak je v rozpore s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, z ktorého nenastanú právne účinky. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd je povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Nakoľko právnym základom započítacieho prejavu žalovaného proti splatnej pohľadávke žalobcu je neplatný právny úkon, žalovanému nevznikla pohľadávka spôsobilá na započítanie, preto súd na započítací prejav žalovaného neprihliadal. Súd na podporu svojho tvrdenia poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 4 Cob 56/2012, v ktorom uviedol: Odvolací súd poukazuje na to, že aj keď došlo k uzavretiu platnej zmluvy o vykonaní prepravy ústnou formou, dojednanie platnej dohody o platení zmluvnej pokuty vyžaduje písomnú formu. Ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka hovorí, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ak by žalovaný po obdržaní objednávky potvrdil objednávku na príslušné faxové číslo, resp. e-mailovú adresu objednávateľa, tak, ako sa uvádza v objednávke, dalo by sa konštatovať platné uzavretie dohody o vykonaní medzinárodnej prepravy ako aj dohody o platení zmluvnej pokuty z porušenia dodržania všetkých termínov objednávky. Aj keď došlo ku konkludentnému uzavretiu zmluvy o preprave, uzavretie takejto dohody ešte neznamená aj platné uzavretie dohody o platení zmluvnej pokuty, pretože na uzavretie dohody o platení zmluvnej pokuty je potrebná osobitná písomná forma. Tá nebola dodržaná, pretože neexistuje písomné potvrdenie objednávky žalobcom.

Súd dôkazný návrh žalovaného na výsluch svedka, jej manžela zamietol z dôvodu, že jeho výsluch by nemohol preukázať a ani potvrdiť uzatvorenie písomnej dohody o zmluvnej pokute, nakoľko táto skutočnosť sa preukazuje listinným dôkazom.

Súd žalobcovi súčasne priznal i zákonné úroky z omeškania od splatnosti jednotlivých istín až do jeho skutočného zaplatenia, nakoľko neplnením žalovaného riadne a v čas sa dostala do omeškania. Súd žalobcovi súčasne priznal i paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c Obchodného zákonníka, nakoľko v konaní bol úspešný.

Nakoľko zo strany žalobcu došlo k späťvzatiu časti návrhu, v ktorej časti plnil žalovaný po podaní návrhu na súd a s čiastočným späťvzatím žalovaný súhlasil, súd konanie v späťvzatej časti zastavil podľa § 145 CSP.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255, § 262, § 256 ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku v časti uloženej povinnosti a v časti rozhodnutia o priznaní trov prvoinštančného konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v častiach I. a III. výrokov zrušil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení podaného odvolania žalovaný poukázal na to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

Rozsudok obsahuje chybu v písaní, nakoľko vo výroku I. rozsudku bol žalovaný okrem iného zaviazaný na úhradu ročného úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 220 eur od 01. 01. 2019 do zaplatenia, pričom správne by malo byť zo sumy 220 eur od 01. 11. 2019 do zaplatenia.

Dôkaz podporujúci tvrdenie, že zmluvná pokuta bola medzi žalobcom a žalovaným dojednaná v písomnej forme, predložil na pojednávaní dňa XX. XX. XXXX faktúry žalobcu, v ktorých žalobca odkazuje na konkrétne objednávky žalovaného, pri ktorých si žalovaný uplatnil voči žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, pričom tieto faktúry žalobcu sú žalobcom podpísané a je na nich aj pečiatka žalobcu. Súd sa však k týmto dôkazom žalovaného a jeho argumentácii podľa názoru žalovaného vôbec nevyjadril, hoci ide podľa názoru žalovaného o kľúčovú otázku, ku ktorej sa mal súd vyjadriť a ktorú mal adekvátne zodpovedať.

Žalovaný na pojednávaní konanom dňa XX. XX. XXXX žiadal ako svedka vypočuť aj p. B. X., ktorý mal na starosti vybavovanie objednávok žalovaného a ktorý so žalobcom komunikoval. Bol preto podľa názoru žalovaného osobou, ktorá by sa vedela vyjadriť k uzatváraniu jednotlivých čiastkových obchodov medzi žalobcom a žalovaným, ako žalobca tieto objednávky vybavoval a aký postoj mal žalobca k zmluvnej pokute navrhutej v jednotlivých objednávkach žalovaného.

Pri objednávkach, na ktoré žalobca odkazuje vo svojich faktúrach a ktoré žalovaný predložil na pojednávaní dňa XX. XX. XXXX si žalovaný uplatnil nárok na zmluvnú pokutu, ktorá bola v týchto objednávkach dojednaná pre prípad omeškania žalobcu s dodaním zásielky.

Objednávky žalovaného, pri ktorých si žalovaný uplatnil nárok na zmluvnú pokutu, boli žalobcom akceptované aj písomne, a teda že došlo k písomnému dojednaniu o zmluvnej pokute. Žalobca zároveň nikdy zmluvnú pokutu uvedenú v objednávkach žalovaného nenamietal, a to ani v priebehu vykonávania jednotlivých objednávok žalovaného a ani v priebehu samotného súdneho konania.

Jednotlivé objednávky, pri ktorých si uplatnil voči žalobcovi zmluvnú pokutu, boli žalobcovi zasielané z emailu žalovaného a@b.c, pričom v podpise bolo uvedené, že mail odosiela Bc. D. X.. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že túto skutočnosť žalobca v priebehu konania nikdy výslovne nepoprel, a teda v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP by mala byť táto skutočnosť považovaná za nespornú.

5. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a súčasne žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu. V odôvodnení podaného vyjadrenia poukázal na to, že vo vzťahu k rozhodovaniu súdov platí predovšetkým zásada iura novit curia, teda súd pozná právo, pričom argumentácia zo strany žalobcu predstavovala právnu argumentáciu, ktorú môže strana sporu predniesť kedykoľvek počas štádia civilného sporu, pričom súd ňou nie je viazaný. Inštitúty procesného útoku a procesnej obrany v rámci tzv. koncentrácie konania predstavujú najmä časové obmedzenia vymedzené dôkaznými prostriedkami strán sporu a nie právnou argumentáciou.

Započítací prejav zmluvnej pokuty nebol preukázaný v hmotnoprávnej rovine a jednak ani v rovine preukázania vzniku záväzku samotného záväzku o zmluvnej pokute.

Zmluvná pokuta označovaná žalovaným v objednávke uvedením nejakého textu na samotnej objednávke nenapĺňa znaky prejavu vôle žalobcu byť takouto formuláciou aj právne zaviazaný. Tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie žalovaný nepreukázal, že by medzi stranami sporu došlo k písomnému prejavu obojstrannej vôle byť viazaný zmluvnou pokutou, pričom táto nebola dojednaná vo forme, s ktorou spája citované ustanovenie svoje účinky.

Žalovaný po tom, čo mu bol doručený platobný rozkaz zo strany žalobcu, vyhotovil faktúru, v ktorej označil súčet zmluvných pokút a túto faktúru doručil žalobcovi, ako započítací prejav a prostriedok procesnej obrany v predmetnom spore. Takýto postup považuje za rozpor so zásadou poctivého obchodného styku. Má za to, že nepožíva právnu ochranu. Teda dávno po tom, čo žalobca vystavil faktúry, ktoré nadobudli splatnosť, žalovaný nijako nenamietal a zároveň nepreukázal splnenie podmienok pre ktoré by aj v prípade písomne uzatvorenej zmluvnej pokuty bola jej aplikácia dôvodná. Žalobca je v tomto smere toho názoru, že samotné znenie a úprava v písanom texte objednávky je neurčitá a nespĺňa kritéria zrozumiteľnosti a určitosti pre aplikáciu zmluvnej pokuty.

6. K podanému vyjadreniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom a súčasne stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom podaného odvolania, byť viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie možno považovať v napadnutých častiach za vecne správne.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd primárne poukazuje na skutočnosť, že žalobca v priebehu konania vzal svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 560 eur späť s tým, že k úhrade tejto časti žalobcom uplatneného nároku žalovaným došlo dňa 31. 10. 2019, pričom predmetnú úhradu započítal na úhradu pohľadávky v poradí najstaršej znejúcej na sumu 780 eur, a teda zo zostatku tejto pohľadávky si žalobca naďalej uplatňoval zaplatenie sumy 220 eur s 9 % úrokom z omeškania od 01. 11. 2019 do zaplatenia. Uvedené vyplýva jednoznačne aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť na plnenie sumy 220 eur. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol priznaný úrok z omeškania 9 % ročne od 01. 01. 2019 do zaplatenia, pričom podľa prejavu vôle žalobcu, ako aj už spomenutého odôvodnenia rozhodnutia, vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy 220 eur od 01. 11. 2019 do zaplatenia. Uvedenú nesprávnosť, resp. skutočnosť uviedol žalovaný taktiež v podanom odvolaní, pričom odvolací súd s poukazom na ust. § 388 CSP v tejto časti zmenil napadnutý výrok I. súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o uložení povinnosti na plnenie žalovanému.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

13. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody žalovaného uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi, stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania, ktoré by sa týkali procesných podmienok a pokiaľ sa týka preskúmania veci samej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správny skutkovým a právnym záverom, teda jeho rozsudok je vecne správny.

15. Vychádzajúc zo znenia ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

16. Nepochybne vyplýva striktno formálna požiadavka platnosti dohody o zmluvnej pokute podmienená uvedenou písomnou formou. Akceptácia a realizácia požadovaného plnenia, podľa i keď písomnej objednávky, je v praxi považovaná za prijatie návrhu na uzavretie zmluvy, a teda takouto formou môže dôjsť k uzavretiu obchodno-záväzkového vzťahu, avšak súčasne nie sú splnené podmienky na vyvodenie formálnej platnosti písomnej dohody o zmluvnej pokute. Taktiež samotné vystavenie faktúry za poskytnuté plnenie podľa takejto objednávky je z účtovného hľadiska povinnosťou, pričom samo o sebe taktiež nespĺňa formálne požiadavky písomnej dohody o zmluvnej pokute.

17. Okrem tvrdenia uvedených skutočností žalovaný v konaní nepredložil žiaden písomný, právne relevantný dôkaz o nepochybnej a jednoznačnej písomnej dohode medzi ním a žalobcom ohľadne zmluvnej pokuty, z čoho súd prvej inštancie vyvodil vecne správny záver, že započítací prejav žalovaného voči pohľadávke žalobcu nemohol byť v tomto konaní akceptovaný.

18. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj dôvody napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a teda vo zvyšnej napadnutej časti I. a III. výroku napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že tieto priznal žalobcovi ako plne úspešnému účastníkovi odvolacieho konania.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).